

officielt blevet fremført af Kvinder for Landets Regering og Lovgivere. Vi paastaar, at Kvinder er ligesaa tro Undersaatter af Hans Majestæt som Mænd; de statistiske Rapporter viser, at der kun findes en ottende Del saa mange Forbrydere mellem Kvinder som mellem Mænd; Kvinderne betaler Skat gannke som Mændene; professionelle og arbejdende Kvinder bidrager ved deres Arbejde til Landets Velfærd, medens Værdien af Kvindernes huslige Gerning er af en Betydning for Folket, som næppe kan beregnes, og den Iver, som talrige dygtige Kvinder har vist overfor de forskellige sociale Reformers har paa meget værdifuld Maade paavirket Landets Tilstand. Parlamentet, der er Kilden til al Lovgivning, ønsker uden Tvivl at øve Retfærdighed mod alle, og vi mener, at ingen af Hans Majestæts Undersaatter trænger i højere Grad til Retfærdighed end Kvinden, der ikke er repræsenteret.“

Herpaa fulgte Underskrivernes Navne; blandt dem var den fra i Sommer herhjemme kendte Millicent Garrett Fawcett.

Svaret var et venligt Afslag. Ministeren mente, at der ikke fandtes noget Præcedens for Kvinders Foretræde for Parlamentet som Forsvarere og Understøttere af en Petition, og skøndt „Ministeren fuldt ud værdsatte Kraften af de Argumenter, der fremføres for Kvindens Valgret — var det ham under de nuværende Omstændigheder umuligt at yde Kvinderne den Hjælp, de ønskede“.

13. Februar (den anden Dag efter Parl. Aabning) holdtes der i et af Underhusets Værelser et Møde af de Parlamentsmedlemmer, der var gunstig stemt for Kvindens Valgret. Som før var ogsaa denne Gang Kvindestemmerets Forenings Union tilsagt og mødte med ca. 30 Repræsentanter. Til Stede var ogsaa flere Parlamentsmedlemmers Hustruer.

Da Trontalen 13. Februar havde betaget Kvinderne Haabet om at faa deres Ønsker opfyldt, besluttede Kvindernes sociale og politiske Union at sende en Deputation med en Resolution, hvori de udtalte deres Harne, til Førsteministeren.

Deputationen blev, som bekendt, tilbagevist af Politiet, der kun foretog faa Arrestationer, men i Modsætning til hvad engelske „Policemen“ plejer, optraadte temmelig brutalt, særlig mod de mindre velklædte Damer.

Kl. 8 Aften samledes man atter til et Møde og Mrs. Pankhurst holdt en glødende Tale, der endte med det kendte Feltraab: „Rejs jer, I Kvinder!“ som Tilhørerne øjeblikkelig besvarede med et: „Nu!“ Forsamlingen marscherede straks for anden Gang til Parlamentsbygningen, men blev som før standset af Politiet, der denne Gang gik endnu voldsommere frem. — Jus Suffragi bemærker dog udtrykkelig: „Ingen af Fangerne har klaget over Politiets Behandling. Alle Klager er ind-

sendt af udenforstaaende Tilstedeværende; Kvinderne, der var med, var alle villige til at tage deres Handlings Følger“.

De fangne løslodes i Begyndelsen af Marts.

Med Hensyn til den megen Tale om den Skade, Stemmeretskvinderne har gjort Sagen etc. siger et Blad, „at dersom vi maa tillade os et Paradoks, saa har Kvindesagen kun mistet den Sympathi, som den aldrig ejede. Det er kun de Mænd (og Kvinder), der alligevel aldrig vilde støttet Sagen, der nu bruger disse Begivenheder som Undskyldning for, at de ikke vil være med i Frihedsbevægelsen“. Miss Janet Achurch spørger i „Chronicle“, om „hvilken Maade at forlange Stemmeret paa, der mon vilde vinde Bifald hos den Mand, der var fast besluttet paa ikke at give Stemmeret“.

Der har i England i den sidste Tid dannet sig en Antistemmeretsbevægelse, med en lille, men fornem Bestyrelse, som har indgivet en Petition mod Kvindestemmeretten undertegnet af 2100 Navne. Ganske karakteristisk er det, at ingen af de Damer, der har sat Petitionen i Gang, har underskrevet den, men ladet deres Sekretær alene give Navn til!

Miss. Cl Black samler Stemmer paa en Kvindestemmerets-Erklæring, hun støttes af mere end 100 Komiteer og har allerede første Maaned faaet 3000 Underskrifter.

Spørgsmaalet om Kvindernes Valgret er i England (ligesom hos os) blevet sammenblandet med andre, uvedkommende Spørgsmaal og derigennem forkludret. 8. Marts, da Sagen var for i Underhuset, forhaledes Tiden med lange Taler for og imod og Forklaringer, saa at Formanden afsluttede Mødet, uden at Sagen blev fremmet.

Fællesstyrelsesmøde.

Tirsdag den 19. Marts afholdtes Styrelsesmøde fra Kl. 9½ Frm. til Kl. 7 Aften paa Nørregade 33 med følgende Dagsorden:

- 1) Uddeling af Legatet.
- 2) Henvendelsen fra Odderkredsen om Statens Overtagelse af Flakkebjerg.
- 3) Forhandling om Samarbejde med Kbhvn's Kvindevalgretsforening.
- 4) Valg af Suppleanter til Valgretsforbundet.
- 5) Forhandling om Fællesmødet til Sommer.
- 6) Forhandling om Udgivelse af en Beretning.
- 7) Forhandling om D. Kv. Sf's. Deltagelse i Samfundsugen.
- 8) Forslag om Udgivelse af et Smaaskrift (et Foredrag af Fru Stampe Feddersen).